

DODELENTE

Iedereen is het over eens, het was een ongemeen koud voorjaar. Dat was ook aan de vogels te merken, of moet je zeggen: de vogels merkten dat ook? Voor half april was er nog nauwelijks sprake van vogelzang. Noch de tijftjaf, noch de fitis, noch de nachtegaal liet zich horen. Het is zelfs de vraag of ze er al waren, misschien zaten ze nog wel in het zuiden. De eerste inventarisatieronden dit voorjaar waren om die reden niet zo aantrekkelijk. Dode lente is dan een gedachte die bij je opkomt. Onder die titel, *DODELENTE*, schreef Rachel Carson in 1962 een boek. Het sloeg in als een bom. Niet alleen in haar geboorteland Amerika, maar ook in Europa. Het thema van het boek was de dood en het verderf die het overmatige gebruik van insecticiden onder de vogels veroorzaakte. Carson gaf met haar boek de stoot tot het uiteindelijke verbod van veel landbouwgiften en tot een andere kijk op natuurbehoud. Ook in Nederland nam men de conclusies uit haar boek serieus. Brejer, een van kopstukken van Wageningen, bracht met zijn boek *ZILVEREN SLUIERS, VERBORGEN GEVAREN* de situatie voor ons land in beeld.

Kom daar nu nog maar eens om! De opstelling van de universiteit van Wageningen ten opzichte van het gif imidacloprid is meer dan bedroevend. Ik las in Trouw een interview met een medewerker van deze hogeschool die onderzoek had gedaan naar de schadelijkheid van het product. Hij had van alles onderzocht, behalve of het al of niet schadelijk is voor bijen. Des poedels kern liet hij liggen `want daarin was de opdrachtgever, de producent van het gif, niet geïnteresseerd en wilde dat ook niet betalen.` Over onafhankelijk onderzoek gesproken! Als klap op de vuurpijl is dezer dagen een functionaris van een fabrikant van pesticiden tot hoogleraar in Wageningen benoemd. Op kosten van deze fabrikant!

Rachel Carson is inmiddels een bijna vergeten vrouw, althans in Europa. In Amerika, zeker in Maine waar zij woonde, staat ze nog steeds op een voetstuk. Er is zelfs een museum aan haar gewijd.

Het wordt tijd dat er weer eens een vrouw of man van het kaliber van Rachel Carson opstaat. Liefst in Nederland. Die een vlammend protest laat horen tegen de `deskundigen` die onze landbouwgronden tot een ecologische woestijn lieten verworden. Zodat we naar Noord-Duitsland moeten gaan om nog een Veldleeuwerik te horen.

Om toch niet al te somber te eindigen: de dag dat ik dit schreef waren de vogels in de Amsterdamse waterleidingduinen weer terug. Ze zongen dat het een lieve lust was. Als die lui uit Wageningen nu maar van onze duinen afblijven.

W.Andelaar

